

Αγώνας για να πάρει τέλος η ομηρία των συμβασιούχων!

Η πρωτοβουλία δεκάδων συνδικαλιστικών οργανώσεων και επιτροπών συμβασιούχων στο Δημόσιο για άρση κάθε συνταγματικής απαγόρευσης στη μονιμοποίηση των συμβασιούχων και τα μαζικά συλλαλητήρια στις 12 Φλεβάρη αποτέλεσαν βήμα ουσιαστικής κλιμάκωσης του αγώνα για το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Συμβασιούχοι - ελαστικά εργαζόμενοι από όλους τους κλάδους του Δημοσίου (εκπαιδευτικοί, ΟΤΑ, Υγεία, υπουργεία κ.α.) ενωμένοι έδωσαν και δίνουν τον δικό τους δίκαιο αγώνα για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων και την κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών εργασίας.

Αυτό ακριβώς αποτυπώθηκε και στο αίτημα - πρόταση που κατατέθηκε σε όλα τα κόμματα της Βουλής, πλην την ναζιστικής ΧΑ. Το αίτημα αυτό είναι άρρηκτα δεμένο με τη λαϊκή απαίτηση να υπάρχουν π.χ. μόνιμοι δάσκαλοι και καθηγητές για να καλύπτονται οι μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, να υπάρχουν γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό ώστε να προστατεύεται η υγεία και η ζωή των εργαζομένων, γενικότερα να στελεχωθούν οι δημόσιες - κοινωνικές υπηρεσίες.

* * *

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, βαδίζοντας στα χνάρια των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, συνέχισε την πολιτική της ομηρίας, της αδιοριστίας, των απολύσεων και της ανακύκλωσης της ανεργίας. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να δίνει κάθε χρόνο 4 δισ. ευρώ για ΝΑΤΟικές δαπάνες, να μειώνει τη φορολογία για το μεγάλο κεφάλαιο, να απαλλάσσει τους καπιταλιστές από τις ασφαλιστικές εισφορές, «δεν μπορεί» όμως να ικανοποιήσει την παλλαϊκή απαίτηση να έχει ο κόσμος δουλειά.

Εκεί υπάρχουν οι «δημοσιονομικοί περιορισμοί», ο «κίνδυνος εκτροχιασμού της οικονομίας» και η «πιστή εφαρμογή» των μνημονιακών δεσμεύσεων, τις οποίες έχουν συνομολογήσει ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, Τσίπρας και Μητσοτάκης. **Μάλιστα, ο υπουργός Παιδείας Κ. Γαβρόγλου έφτασε στο σημείο μέσα στη Βουλή να χαρακτηρίζει «ακραίο αίτημα» και «λαϊκισμό» τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων - αναπληρωτών εκπαιδευτικών.**

Ενάντια στη μονιμοποίηση των συμβασιούχων, εκτός από τον ΣΥΡΙΖΑ, έχουν ταχθεί ΝΔ - ΚΙΝΑΛ, όπως και οι συνδικαλιστικές τους παρατάξεις.

Η θέση τους είναι για προσλήψεις μέσα από κριτήρια ΑΣΕΠ, δηλαδή απολύσεις και ανακύκλωση της ανεργίας. Έχουν αναλάβει εργολαβικά τη στήριξη όλων των κυβερνητικών επιχειρημάτων μέσα στους εργαζόμενους. Δεν μπορεί βέβαια να περιμένει κανείς τίποτε άλλο από τις συνδικαλιστικές δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, που στο τελευταίο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ δεν αποδέχτηκαν ούτε καν να είναι οι συμβασιούχοι ισότιμα μέλη των συνδικάτων!

* * *

Η κυβέρνηση βρέθηκε στριμωγμένη από τις μεγάλες κινητοποιήσεις των αναπληρωτών εκπαιδευτικών που έγιναν πρόσφατα, αλλά και από τους χιλιάδες απεργούς συμβασιούχους από το χώρο των ΟΤΑ και από άλλους χώρους του Δημοσίου. Σε μια τέτοια κρίσιμη στιγμή, όμως, ξαναβρήκε στηρίγματα μέσα στα σωματεία, από τις δυνάμεις των «Παρεμβάσεων» (ΑΝΤΑΡΣΥΑ).

Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο Δημόσιο ισχυρίζονται ότι η πρωτοβουλία των συνδικάτων να καταθέσουν αίτημα, στο πλαίσιο της συνταγματικής αναθεώρησης, καλλιεργεί κοινοβουλευτικές αυταπάτες! Ειλικρινά, δεν ξέρουμε αν κάποιος πρέπει να ασχοληθεί στα σοβαρά με τέτοιου είδους επιχειρήματα.

Αλήθεια, πόσο ειρωνικό ακούγεται να μιλούν για κοινοβουλευτικές αυταπάτες οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που επένδυσαν πολιτικά στην άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ, στην κυβέρνηση της «πρώτη φορά αριστεράς», που στήριξαν τη «σκληρή διαπραγμάτευση» η οποία οδήγησε σε 3ο μνημόνιο, και έψαχναν μέχρι πρόσφατα το ...πρόσημο της κυβέρνησης; Απλώς αναρωτιόμαστε...

Η ηγεσία των «Παρεμβάσεων», ειδικά στον κλάδο των εκπαιδευτικών, και σχεδόν σε όλα τα ΔΣ των ΕΛΜΕ και των ΣΕΠΕ, πολέμησε ανοιχτά αυτήν την πρωτοβουλία. Διατύπωνε το εξής επιχείρημα: «Δεν έχει νόημα ένα τέτοιο αίτημα, ένα τέτοιο συλλαλητήριο, γιατί η συζήτηση για το αίτημα αυτό ολοκληρώθηκε στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής». Είναι σαν να μας λένε: Αφού η τροπολογία Γαβρόγλου για τις απολύσεις των αναπληρωτών είχε ψηφιστεί στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, δεν είχε νόημα ο σημαντικός αγώνας που ακολούθησε! Και ξανά αναρωτιόμαστε: Μήπως εκεί στη ηγεσία των «Παρεμβάσεων» το έχουν «τερματίσει»;

* * *

Ειπώθηκε επίσης από τις «Παρεμβάσεις» ότι δεν πρέπει να ζητάμε καμία τροποποίηση του άρθρου 103, γιατί αυτή μπορεί να γίνει προς χειρότερη και πιο αντιδραστική κατεύθυνση. Με απλά λόγια, οι εργαζόμενοι πρέπει να αποδεχτούμε τη σημερινή μίζερη πραγματικότητα, να μην παλέψουμε με βάση τις ανάγκες μας, γιατί μια άλλη κυβέρνηση μπορεί να φέρει χειρότερα μέτρα για τους εργαζόμενους. Ακριβώς το ίδιο επιχείρημα χρησιμοποιεί και η κυβέρνηση, για να χτίσει τις πλαστές διαχωριστικές γραμμές με τη ΝΔ και να καλλιεργήσει το δίπολο «πρόοδος - συντήρηση». **Αυτή είναι η γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ μέσα στα συνδικάτα, και απ' ό,τι φαίνεται βρίσκει ένθερμους υποστηρικτές.**

Είναι απορίας άξιο πώς οι «Παρεμβάσεις» - που στα λόγια μιλούν για τη «συνδικαλιστική γραφειοκρατία» των ΑΔΕΔΥ, ΔΟΕ, ΟΛΜΕ - όταν φουντώνει μια πραγματική πρωτοβουλία και ένας συντονισμός συνδικάτων από τα κάτω, στον οποίο συμμετέχουν ή ηγούνται οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, τότε τρέχουν να κρυφτούν στις φτερούγες της ΑΔΕΔΥ. **Όταν συντονίζονται 140 σωματεία και διεκδικούν ζωή με δικαιώματα, τότε αυτό είναι «κομματικός συνδικαλισμός» και «στενή αντίληψη για το κίνημα», ενώ όταν καλεί η ΑΔΕΔΥ είναι ...θεσμική παρέμβαση του κινήματος!**

Χωρίς «ναι μεν, αλλά» συνεχίζουμε τον αγώνα για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για μονιμοποίηση των συμβασιούχων και άρση κάθε συνταγματικής απαγόρευσης. Όσα εμπόδια και να μπουν, ο αγώνας αυτός θα φουντώσει και θα τα ξεπεράσει.

Σπύρος ΜΑΡΙΝΗΣ

Μέλος του ΔΣ της ΔΟΕ, εκλεγμένος με την «Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών»